

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1279/2007

z dnia 30 października 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Tajlandii i Turcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

ostateczne środki antydumpingowe na przywóz SWR. Środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu SWR pochodzących z Republiki Czeskiej wygasły po rozszerzeniu Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.

(2) W dniu 26 lipca 2001 r. Komisja przyjęła decyzją nr 2001/602/WE⁽⁴⁾ zobowiązania proponowane przez jednego eksportera z Rosji i jednego z Tajlandii w związku z cłami antydumpingowymi, o których mowa w motywie 1.

(3) W dniu 8 listopada 2005 r. Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005⁽⁵⁾ ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy („postępowanie równoległe”).

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) W dniu 2 lutego 2001 r. Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 230/2001⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”) tymczasowe środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych („SWR”) pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji (trzy ostatnie kraje zwane są dalej „krajami, których dotyczy postępowanie”). Z kolei w dniu 2 sierpnia 2001 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1601/2001⁽³⁾ („rozporządzenie pierwotne”),

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

a) Częściowe przeglądy okresowe środków antydumpingowych obowiązujących względem producentów eksportujących z Rosji

(4) W 2004 r. do Komisji wpłynęły dwa wnioski dotyczące częściowych przeglądów okresowych zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („przeglądy okresowe”). Wnioski dotyczące przeglądów o zakresie ograniczonym do dumpingu zostały przedłożone, odpowiednio, przez Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod („ChSPZ”) oraz Joint Stock Company Beloretsk Iron & Steel Works („BMK”); oba przedsiębiorstwa są producentami eksportującymi SWR z Rosji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 34 z 3.2.2001, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1274/2003 (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 34).

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 564/2005 (Dz.U. L 97 z 15.4.2005, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 47.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 121/2006 (Dz.U. L 22 z 26.1.2006, str. 1).

- (5) Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ nazwa ChSPZ uległa zmianie na Closed Joint Stock Company Severstal-Metiz („SSM”) w wyniku połączenia z Open Joint Stock Company Orlovsky Staleprokatny Zavod („OSPAZ”) oraz Closed Joint Stock Company Severstal-Metiz. Zmiana nazwy ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2006 r.
- (6) Według wnioskodawców okoliczności, na podstawie których ustanowiono cła, uległy zmianie, a zmiany te mają charakter trwały. Ponadto obaj producenci eksportujący oświadczyli, że obowiązujące poziomy środków antydumpingowych nie są już konieczne do zrównoważenia dumpingu.
- (7) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały dostateczne przesłanki do wszczęcia dwóch częściowych przeglądów okresowych, w dniu 10 sierpnia 2004 r. Komisja dokonała wszczęcia odpowiednich przeglądów ⁽²⁾.
- b) *Częściowe przeglądy okresowe środków antydumpingowych obowiązujących względem producentów eksportujących z Turcji*
- (8) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antydumpingowych ⁽³⁾ Komisja otrzymała dnia 28 kwietnia 2006 r. wniosek o dokonanie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego (złożony łącznie z wnioskiem o przegląd zgodny z art. 11 ust. 2 („przeгляд wygaśnięcia”), o którym mowa w motywach 12–15 poniżej.
- (9) Wniosek został złożony przez Komitet Łącznikowy Branży Lin Stalowych UE (*EU Wire Rope Industries – „EWRIS”* albo „wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej niektórych żelaznych i stalowych lin i kabli.
- (10) Zakres przeglądu okresowego, o jaki wnosił wnioskodawca, ograniczał się do poziomu dumpingu w przypadku jednego producenta eksportującego z Turcji (wobec którego stosowana jest obecnie zerowa stawka). Według wnioskodawcy poziom istniejących środków nie jest już wystarczający, aby przeciwdziałać dumpingowi wyrządzającemu szkodę.
- (11) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały dostateczne przesłanki do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, w dniu 3 sierpnia 2006 r. Komisja wszczęła odpowiednio przegląd ⁽⁴⁾.
- c) *Przeгляд wygaśnięcia środków antydumpingowych obowiązujących względem Rosji, Tajlandii i Turcji*
- (12) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antydumpingowych Komisja otrzymała dnia 28 kwietnia 2006 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia (złożony łącznie z wnioskiem o częściowy przegląd, o którym mowa wyżej, w motywach 8–11).
- (13) Wniosek został złożony przez Komitet Łącznikowy Branży Lin Stalowych UE (*EU Wire Rope Industries – „EWRIS”* albo „wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej niektórych żelaznych i stalowych lin i kabli.
- (14) Wniosek o przegląd wygaśnięcia, odnoszący się do wszystkich krajów obecnie objętych rozporządzeniem podstawowym, uzasadniano tym, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (15) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały dostateczne przesłanki do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 3 sierpnia 2006 r. Komisja dokonała wszczęcia odpowiedniego przeglądu.
- d) *Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych obowiązujących względem producentów eksportujących z Tajlandii*
- (16) Komisji został również przedłożony wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek, o zakresie ograniczonym do dumpingu, został złożony przez Usha Siam Steel Industries Public Company Limited – producenta eksportującego SWR z Tajlandii.
- (17) Według wnioskodawcy okoliczności, na podstawie których ustanowiono cła, uległy zmianie, a zmiany te mają charakter trwały. Ponadto producent eksportujący oświadczył, że obowiązujące poziomy środków antydumpingowych nie są już konieczne do zrównoważenia dumpingu.
- (18) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały dostateczne przesłanki do wszczęcia przeglądu okresowego, w dniu 22 marca 2007 r. Komisja dokonała wszczęcia odpowiedniego przeglądu ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 1.3.2006, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 202 z 10.8.2004, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 270 z 29.10.2005, str. 38.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 181 z 3.8.2006, str. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 66 z 22.3.2007, str. 14.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (19) Komisja oficjalnie zawiadomiła producentów eksportujących, przedstawicieli krajów wywozu, importerów, producentów wspólnotowych, użytkowników oraz wnioskodawcę o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i częściowych przeglądów okresowych. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz zgłoszenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

3.1. Wyrwykowe kontrole producentów wspólnotowych

- (20) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową w przeglądzie wygaśnięcia. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową, a w przypadku pozytywnej decyzji – wybranie próby, na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wystąpiono do producentów wspólnotowych o zgłoszenie się w terminie 15 dni od rozpoczęcia odpowiednich przeglądów i przedstawienie Komisji informacji, o które wystąpiono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (21) Po przeanalizowaniu informacji przedłożonych przez 17 producentów wspólnotowych uznano, że należy wybrać pięć przedsiębiorstw jako próbę, przede wszystkim na podstawie ilości ich produkcji i sprzedaży podczas okresu dochodzenia. Próba składa się z następujących przedsiębiorstw:

- Bridon GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy,
- Casar Drahtseilwerk Saar GmbH („Casar”), Saarbrücken, Niemcy,
- Wire and Rope Factory Drumet S.A. („Drumet”), Włocławek, Polska,
- Manuel Rodrigues de Oliveira SA & Filhos S.A. („Oliveira”), Gemunde, Portugalia,
- Tréfileurope S.A., Bourg-en-Bresse, Francja.

3.2. Wyrwykowe kontrole importerów wspólnotowych

- (22) Ze względu na dużą liczbę importerów wspólnotowych (32 importerów wymienionych w zgłoszeniu) uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową w przeglądzie wygaśnięcia. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową, a w przypadku pozytywnej decyzji

– wybranie próby, na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wystąpiono do importerów wspólnotowych o zgłoszenie się w terminie 15 dni od rozpoczęcia odpowiednich przeglądów i przedstawienie Komisji informacji, o które wystąpiono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (23) Jednakże po zgłoszeniu się tylko jednego importera, który odpowiedział na kwestionariusz, zdecydowano, że kontrola wyrwykowa nie jest w tym przypadku uzasadniona.

4. Kwestionariusze i weryfikacja

- (24) Kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, do jednego importera, o którym mowa w motywie 23, do producentów wspólnotowych biorących udział w próbie i do użytkowników.

- (25) Odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od:

- dwóch producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej, dla celów przeglądu okresowego i jeden dla celów przeglądu wygaśnięcia,
- jednego producenta eksportującego z Tajlandii i powiązanego z nim importera ze Zjednoczonego Królestwa,
- dwóch producentów eksportujących z Turcji,
- jednego importera powiązanego z producentami eksportującymi z krajów, których dotyczy postępowanie,
- pięciu producentów wspólnotowych objętych próbą,
- jednego niepowiązanego importera.

- (26) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do swojej analizy, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w następujących przedsiębiorstwach:

- a) Rosja
- Severstal-Metiz, Cherepovets
 - BMK, Beloretsk

b) Tajlandia

- Usha Siam Ltd., Bangkok

- c) Turcja
- Celik Halat, Izmit-Kocaeli
 - Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. („Has Çelik”), Hacilar Kayseri

- d) Producenci wspólnotowi objęci próbą
- Bridon GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy
 - Casar Drahtseilwerk Saar GmbH („Casar”), Saarbrücken, Niemcy
 - Wire and Rope Factory Drumet S.A., Włocławek, Polska
 - Manuel Rodrigues de Oliveria SA & Filhos S.A., Gemunde, Portugalia
 - Tréfileurope S.A., Bourg-en-Bresse, Francja

- e) Powiązany importer we Wspólnocie
- Usha Martin UK Ltd., Clydebank, Zjednoczone Królestwo

- f) Niepowiązani importerzy we Wspólnocie
- HEKO Industrieerzeugnisse GmbH, Hemer, Niemcy

5. Istotne okresy objęte dochodzeniem przeglądownym

- (27) Badanie prawdopodobieństwa kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w ramach przeglądu wygaśnięcia objęło okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. („okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia” lub „ODPW”). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do zakończenia ODPW („okres badany”).
- (28) Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu od dwóch producentów eksportujących z Rosji objął okres od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („okres przeglądu okresowego w odniesieniu do Rosji”).
- (29) Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu od producenta eksportującego z Turcji („okres przeglądu okresowego w odniesieniu do Turcji”), jest taki sam co okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia.

- (30) Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu od producenta eksportującego z Tajlandii, objął okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. („okres przeglądu okresowego w odniesieniu do Tajlandii”).

6. Ujawnienie informacji i możliwość przedstawienia uwag

- (31) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Rosji oraz zakończenie postępowania dotyczącego ceł antydumpingowych na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Tajlandii i Turcji. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi zainteresowanych stron rozważono i uwzględniono tam gdzie stosowne.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (32) Produktem objętym przeglądem wygaśnięcia jest ten sam produkt, który został określony w rozporządzeniu podstawowym, tj. liny i kable stalowe lub żeliwne, włącznie z linami zamkniętymi, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym przekroju poprzecznym przekraczającym 3 mm, z zamontowanymi łącznikami lub bez nich, pochodzące z krajów objętych postępowaniem („produkt objęty postępowaniem”). SWR są obecnie sklasyfikowane w ramach kodów CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98.
- (33) Jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że objęty postępowaniem produkt powinien zostać podzielony na dwie różne grupy, mianowicie: a) SWR ogólnego zastosowania; i b) SWR mające zastosowanie specjalistyczne. Argumentowała ona również, że druga z tych kategorii, która najprawdopodobniej nie była produkowana w krajach eksportujących, powinna zostać wyłączone z postępowania, gdyż według niektórych importerów rodzaje SWR w ramach tej kategorii są inne niż rodzaje SWR w ramach pierwszej kategorii i nie dochodziło do konkurencji między nimi.
- (34) Po pierwsze, zainteresowana strona nie dostarczyła żadnych elementów, które wykazałyby, że produkt przywożony z krajów objętych postępowaniem nie jest podobny do tego, który jest wytwarzany przez przemysł wspólnotowy lub że omawiane rodzaje SWR nie stanowią dla siebie konkurencji lub że nie są zamiennie. Dlatego też zarzut musiał zostać odrzucony.
- (35) Ponadto strona ta nie była w stanie wykazać, że definicja i opis danego produktu, tak jak została zdefiniowana w motywach 10–13 rozporządzenia tymczasowego, była błędna.

(36) Potwierdza się niniejszym definicję produktu objętego postępowaniem zawartą w rozporządzeniu podstawowym.

2. Produkt podobny

(37) W motywach 14–19 rozporządzenia pierwotnego stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, SWR produkowane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych oraz SWR sprzedawane na rynkach krajowych i wywożone do Wspólnoty z zainteresowanych krajów posiadają te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne. Dlatego uznano, że są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(38) Jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że przywożone SWR znacznie różnią się od SWR wytwarzanych i sprzedawanych we Wspólnocie i nie mogą być porównywane dla celów obecnych dochodzeń. Utrzymuje ona, że produkty przywożone do Wspólnoty nie stanowią bezpośredniej konkurencji dla SWR produkowanych we Wspólnocie.

(39) Te same argumenty zostały wysunięte w dochodzeniu i doprowadziły do wniosków zawartych w motywie 15 rozporządzenia tymczasowego. Jako że zainteresowana strona nie dostarczyła żadnych nowych elementów, które wykazałyby, że produkt przywożony z krajów objętych postępowaniem nie jest podobny do tego, który jest wytwarzany i sprzedawany we Wspólnocie, argument ten musiał zostać odrzucony.

(40) Wnioski zawarte w motywach 14–19 rozporządzenia pierwotnego dotyczące produktu podobnego mogą zatem być potwierdzone.

C. DUMPING I PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI ORAZ/LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Dumping przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym – Zasady ogólne

(41) Dla celów spójności zbadano najpierw, czy dumping ma obecnie miejsce i czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do jego kontynuacji. Następnie, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, zbadano możliwe konsekwencje przeglądów okresowych na ustalenia rozporządzenia pierwotnego w odniesieniu do każdego z krajów.

Ogólna metodyka

(42) Ogólna metodyka opisana poniżej została zastosowana w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, i jest taka sama jak w ramach pierwotnego dochodzenia. Prezentacja ustaleń w zakresie dumpingu w odniesieniu do każdego z krajów, których dotyczy postępowanie,

dotyczy zatem wyłącznie zagadnień specyficznych dla każdego kraju wywozu.

Wartość normalna

(43) W celu ustalenia wartości normalnej ustalono najpierw, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego, czy całkowita wielkość jego sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek krajowy była reprezentatywna w porównaniu z jego całkowitą sprzedażą na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż na rynek krajowy jest uznawana za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowi przynajmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży do Wspólnoty.

(44) Następnie określono te rodzaje produktu objętego postępowaniem sprzedawane na rynku krajowym przez producentów eksportujących, w przypadku których stwierdzono reprezentatywną krajową sprzedaż oraz które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(45) W odniesieniu do każdego rodzaju SWR sprzedawanego przez producentów eksportujących na rynkach krajowych i uznanych za bezpośrednio porównywalne z rodzajami SWR sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż na rynek krajowy danego rodzaju SWR była uznawana za wystarczająco reprezentatywną, w przypadku gdy całkowita wielkość krajowej sprzedaży tego rodzaju produktu w ODPW lub odpowiedni okres objęty dochodzeniem na potrzeby przeglądu okresowego stanowił co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży porównywalnego rodzaju SWR na wywóz do Wspólnoty.

(46) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju SWR może być traktowana jako dokonywana w zwykłym obrocie handlowym na mocy art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego z krajów, których dotyczy postępowanie, odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym każdego wywożonego rodzaju produktu objętego postępowaniem w okresie objętym postępowaniem.

a) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, tj. w przypadku których średnia cena sprzedaży danego rodzaju produktu była równa lub wyższa od średniego kosztu produkcji tego produktu, wartość normalną obliczano jako średnią cenę całkowitej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu, niezależnie czy sprzedaż ta przynosiła zysk, czy też nie.

b) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których przynajmniej 10 %, lecz nie więcej niż 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, wartość normalną obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży w ramach tych transakcji, które przeprowadzono po cenach równych lub wyższych od kosztów jednostkowych danego rodzaju produktu.

c) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % sprzedaży pod względem wielkości odbywało się na rynku krajowym po cenie nie mniejszej niż koszt jednostkowy, uznano, że te rodzaje produktu nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, istniała zatem konieczność konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(47) W przypadkach gdy konieczne było konstruowanie wartości normalnej, wartość ta była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie kosztów produkcji danego rodzaju produktu, do których dodawano kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz marżę zysku. Kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych stanowiły koszty poniesione przez producenta eksportującego w odniesieniu do podobnego produktu, natomiast kwota zysku była równa kwocie średniego zysku uzyskanego przez producenta eksportującego z tytułu sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym.

Cena eksportowa

(48) W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportu była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

(49) W przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera lub przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa była konstruowana na podstawie pobieranych przez tego powiązanego importera cen odsprzedaży produktu na rzecz niezależnych klientów. Dokonywano korekty z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, obejmujących koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, a także właściwą marżę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Właściwą marżę zysku ustalano na podstawie informacji przedstawionych przez niepowiązane współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/importerów prowadzących działalność na rynku wspólnotowym.

Porównanie

(50) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić obiektywne porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej,

dokonywano korekt ze względu na różnice wpływające na cenę i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonywano odpowiednich korekt we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne oraz poparte dowodami.

(51) Aby ustalić cenę *ex-works*, dokonano korekt, pomniejszając cenę odsprzedaży o wszystkie składniki kosztów, takie jak koszty frachtu śródlądowego i morskiego, koszty ubezpieczenia, koszty przeładunku i pakowania, koszty kredytu i należności przywozowe.

Margines dumpingu

(52) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego obliczono margines dumpingu poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.

(53) W odniesieniu do tych państw, wobec których stwierdzono wysoki poziom współpracy (ponad 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODPW lub odpowiedniego ODP) i w przypadku których nie istnieją powody, aby sądzić, że którykolwiek producent eksportujący powstrzymał się od współpracy, rezydualny margines dumpingu ustalono na poziomie współpracującego producenta eksportującego, u którego stwierdzono najwyższy margines dumpingu, co miało na celu zapewnienie skuteczności środków.

(54) W odniesieniu do tych państw, w przypadku których stwierdzono niski poziom współpracy (mniej niż 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODPW lub odpowiedniego ODP), rezydualny margines dumpingu ustalono zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie dostępnych faktów.

2. Dumping przywozu w okresach objętych dochodzeniem przeglądowym – ustalenia dotyczące poszczególnych krajów

2.1. Rosja

Uwagi wstępne

(55) Dwóch spośród znanych producentów eksportujących produkuje SWR w Rosji: Severstal-Metiz, Cherepovets („SSM”) i BMK, Beloretsk („BMK”). Stanowią oni więc 100 % produkcji i reprezentują 1,5 % udział w przywozie na rynek wspólnotowy w ODPW. Obydwaj producenci współpracowali w ramach przeglądu okresowego, lecz tylko jeden współpracował przy dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia. Drugi z nich oświadczył, że nie chce współpracować w przeglądzie wygaśnięcia. Utrzymuje on, że oprócz faktu, że przedsiębiorstwo eksportowało jedynie małe ilości do UE w okresie przeglądu okresowego w odniesieniu do Rosji, sytuacja przedsiębiorstwa nie uległa znacznej zmianie po wszczęciu przeglądu okresowego w sierpniu 2004 r. (patrz: motywy 4–7).

2.1.1. Częściowy przegląd okresowy środków obowiązujących w odniesieniu do producentów eksportujących w Rosji

- (56) Częściowe przeglądy okresowe są ograniczone w swym zakresie do poziomu dumpingu obu znanych producentów rosyjskich dokonujących wywozu do UE. Od obydwu wpłynęły wypełnione kwestionariusze.

Wartość normalna

- (57) Wartość normalna została ustalona zgodnie z metodyką ogólną opisaną w powyższych motywach 43 i 47.
- (58) Dla jednego z producentów eksportujących z Rosji wartość normalna została ustalona na podstawie aktualnych cen krajowych zgodnie z metodyką ustaloną w motywie 46 powyżej. Dla drugiego z nich wartość normalna została ustalona przede wszystkim na podstawie aktualnych cen krajowych, ale musiała zostać skonstruowana dla niektórych rodzajów produktów zgodnie z metodyką wyjaśnioną w motywie 47.

Cena eksportowa

- (59) Dla ustalenia ceny eksportowej zastosowano ogólne zasady wyjaśnione szczegółowo w powyższych motywach 48 i 49.
- (60) Jeśli chodzi o sprzedaż na wywóz do Wspólnoty przez jednego z producentów rosyjskich eksportujących poprzez powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen odsprzedaży faktycznie zapłaconych lub należnych od pierwszego niezależnego kupca we Wspólnocie, podczas przeglądu okresowego w odniesieniu do Rosji.
- (61) Należy odnotować, że większość całego wywozu przez jednego z eksporterów rosyjskich do Wspólnoty została dokonana zgodnie ze zobowiązaniem cenowym zatwierdzonym przez Komisję w sierpniu 2001 r. W tym kontekście określenie cen eksportowych nie było ograniczone jedynie do zbadania zachowania eksporterów w przeszłości, lecz zbadany został również prawdopodobny rozwój cen eksportowych w przyszłości. Przeanalizowano zwłaszcza kwestię, czy istnienie takiego zobowiązania wpłynęło na poziom cen eksportowych, w sposób uniemożliwiający wiarygodne ustalenie przyszłych zachowań eksportowych.
- (62) Następnie przeanalizowano również kwestię, czy ceny eksportowe pobierane przez eksportera od klientów znajdujących się we Wspólnocie były wiarygodne i mogły stanowić właściwą podstawę dla obliczenia marginesu dumpingowego dla obecnego dochodzenia, pomimo

obowiązującego zobowiązania cenowego. Dochodzenie miało w szczególności na celu wykazanie, czy obecne ceny eksportowe stosowane w wywozie do Wspólnoty zostały ustanowione w sposób sztuczny w stosunku do minimalnych cen importowych („MCI”) czy też nie, i w związku z tym czy będą one stabilne w przyszłości. Jednakże dochodzenie wykazało, że system zastosowany do ustalenia numerów kontrolnych produktu („NKP”) dla celów tego dochodzenia był bardziej zaawansowany niż system klasyfikacji zastosowany w momencie, kiedy zobowiązanie cenowe zostało zatwierdzone w 2001 r. Prowadzi to do wniosku, że jakiegokolwiek porównanie między NKP minimalnych cen przywozowych i NKP w ramach obecnego dochodzenia nie byłoby wiarygodne.

- (63) Dokonano porównania na podstawie rodzajów między cenami eksportowymi do Wspólnoty z cenami stosowanymi wobec innych krajów trzecich. Wskazuje to na fakt, że ceny eksportowe do krajów trzecich były przeciętnie znacznie niższe. Stwierdzono zatem, iż cena eksportowa tego przedsiębiorstwa stosowana w wywozie do Wspólnoty nie może zostać użyta do celów ustalenia wiarygodnych cen eksportowych w rozumieniu art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, w kontekście obecnego przeglądu okresowego. Wobec braku wiarygodnych cen eksportowych w sprzedaży do krajów UE-15 zastępczo wykorzystano ceny sprzedaży do innych państw.

Porównanie

- (64) Przyjęto podejście do porównania między wartością normalną a ceną eksportową opisaną w motywie 50.
- (65) Ponieważ powiązane z jednym producentem eksportującym przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii spełnia funkcje podobne do agenta działającego na podstawie pobierania prowizji, uwzględniono dostosowanie obejmujące prowizję, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Poziom prowizji obliczono na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie narzutu wynikającego z tego rodzaju funkcji.

Margines dumpingu

- (66) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odpowiadającego rodzaju rozpatrywanego produktu.
- (67) Jak wyjaśniono następnie w poniższych motywach 104–107, porównanie wykazało istnienie trwałego dumpingu dla BMK. W przypadku SSM porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej cen eksportowych sprzedaży do krajów, w których nie obowiązywało zobowiązanie cenowe, również wykazało kontynuację dumpingu.

- (68) Margines dumpingu dla BMK, wyrażony jako odsetek ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wyniósł 36,2 %. Margines dumpingu w przypadku SSM wyrażony w tych samych wartościach ustalono na poziomie 9,7 %.

Ostateczne środki antydumpingowe

- (69) W świetle wyników marginesu dumpingowego ustanowionego podczas dochodzenia w ramach przeglądu okresowego uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowe mającą zastosowanie do BMK na 36,2 %, a w przypadku SSM na 9,7 %.

2.1.2. **Przegląd wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do producentów eksportujących w Rosji**

- (70) Z dwóch znanych producentów SWR w Rosji tylko SSM współpracował w dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia. Na podstawie zebranych informacji przedsiębiorstwo to przedstawia prawie 100 % całkowitego eksportu Rosji do Wspólnoty podczas ODPW. Przedstawia ono również około 50 % całkowitej produkcji rosyjskiej. Wywóz do Wspólnoty był na niskim poziomie i składał się z ok. 3 000 ton podczas ODPW, co reprezentowało 1,5 % konsumpcji UE. Ten pozorny niski udział w rynku nie powinien przesłaniać faktu, że w Rosji istnieją duże wolne moce produkcyjne. Poziom wywozu do Wspólnoty przedstawiony ilościowo był mniejszy niż 5 % całkowitej sprzedaży współpracującego przedsiębiorstwa. Jak wspomniano powyżej w motywie 61 prawie cały eksport dokonywany przez współpracujące przedsiębiorstwo do Wspólnoty podlega umowie o zobowiązaniu cenowym.

Wartość normalna

- (71) W sytuacjach, gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez SSM nie mogły być stosowane w celu ustalenia wartości normalnej, ponieważ nie był on sprzedawany na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, konieczne było zastosowanie innej metody. Wobec braku jakiegokolwiek innej uzasadnionej metody użyto skonstruowanej wartości normalnej dla rodzaju produktu, przekazanej przez SSM i sprawdzonej przez Komisję.
- (72) Jeśli chodzi o koszty produkcji, SSM uzasadniało, że struktura kosztów dla eksportu UE była inna, z powodu innych norm technicznych na rynku wspólnotowym i na rynku rosyjskim. Według przedsiębiorstwa SWR sprzedawane na rynku Wspólnoty musi być zgodne z tzw. normą DIN, której nie wymaga się w Rosji. Tabela zawierająca koszty produkcji (KP) SWR sprzedawanych na rynku krajowym i do Wspólnoty pokazuje, że nie było znacznych rozbieżności między różnymi rodzajami. Dał niektórych rodzajów produktów KP krajowe były nieco wyższe, dla innych z kolei KP wspólnotowe były nieco niższe. Dlatego wyciągnięto wniosek, że ta domniemana różnica nie może wpływać na obliczenia dumpingu.

Cena eksportowa

- (73) Co do wywozu na rynek Wspólnoty, oprócz jednego przypadku producent sprzedawał produkt objęty postępowaniem bezpośrednio we Wspólnocie, bez korzystania z jakichkolwiek powiązanych stron. Eksporter przedstawił dowody, że jedna transakcja nie dotyczyła produktu objętego postępowaniem i dlatego nie została wzięta pod uwagę przy obliczeniach.

Porównanie

- (74) Aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, dokonano korekt pod względem różnic wpływających na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

Margines dumpingu

- (75) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego rodzaju produktu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen wywozu na tym samym poziomie handlu. Porównanie to wykazało brak dumpingu w okresie objętym dochodzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia.
- (76) Porównanie danych dotyczących wywozu do Wspólnoty dostarczonych przez producentów eksportujących i łącznej wielkości przywozu określonej w oparciu o statystyki Eurostatu dotyczące przywozu wykazało, że poziom współpracy był wysoki, ponieważ producent eksportujący reprezentował mniej więcej ogół przywozu do Wspólnoty z Rosji w OD.

2.2. Tajlandia

2.2.1. **Przegląd okresowy środków obowiązujących w odniesieniu do jednego z producentów eksportujących w Tajlandii**

Wartość normalna

- (77) Jako podstawę do określenia wartości normalnej wykorzystano ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Podczas okresu przeglądu okresowego w odniesieniu do Tajlandii przedsiębiorstwo sprzedało produkt objęty postępowaniem użytkownikom końcowym na rynku krajowym. Wartość normalna została określona jedynie na podstawie sprzedaży z zyskiem.
- (78) Jako podstawę do określenia wartości normalnej wykorzystano ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (79) Wnioskodawca i producent współpracujący Usha Siam wywiózł do Wspólnoty ograniczoną ilość SWR podczas okresu przeglądu okresowego w odniesieniu do Tajlandii. Wywóz ten objęty był zobowiązaniem cenowym.
- (80) Dla sprzedaży bezpośredniej na rynek Wspólnoty ceny eksportowe określono na podstawie cen uiszczonych i należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Dla sprzedaży na eksport dokonywanej przez powiązanego importera, Usha Martin UK, ceny eksportowe skonstruowano na podstawie ceny, po której dany produkt był wstępnie odsprzedany niezależnym kupcom we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia. Dokonano korekty w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku osiągniętego we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu w OD.

Porównanie

- (82) Wartość normalna została porównana ze średnią ceną eksportową dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem na podstawie ceny *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. Aby zapewnić obiektywne porównanie, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i porównywalność cen. Aby ustalić cenę *ex-works*, dokonano korekt, pomniejszając cenę odsprzedaży o wszystkie składniki kosztów, takie jak koszty przewozów lądowych i morskich, odroczone rabaty, koszty przeładunku i pakowania, koszty kredytu i należności przywózowe.

Margines dumpingu

- (83) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego rodzaju produktu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen eksportowych na tym samym poziomie handlu. Porównanie to wykazało brak dumpingu w okresie objętym dochodzeniem w sprawie przeglądu okresowego.

2.2.2. Przegląd wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do producentów eksportujących w Tajlandii

- (84) Z trzech znanych producentów SWR w Tajlandii tylko jeden z nich współpracował w dochodzeniu. Na podstawie zebranych informacji przedsiębiorstwo to przedstawia prawie 100 % całkowitego wywozu Tajlandii

do Wspólnoty podczas ODPW. Przedstawia ono również około 80 % całkowitej produkcji tajskiej. Wywóz do Wspólnoty sytuował się na bardzo niskim poziomie podczas okresu dochodzenia przeglądu. Wywóz do Wspólnoty przez przedsiębiorstwo współpracujące podlega umowie cenowej.

Wartość normalna

- (85) Uznano, że całkowity koszt produkcji dla każdego rodzaju eksportowanego produktu nie jest wyższy niż cena krajowa podczas ODWP. W związku z tym niemożliwością było ustalenie wartości normalnej na podstawie cen uiszczonych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do wszystkich rodzajów SWR wywożonych przez współpracującego tajskiego producenta eksportującego.
- (86) Ceny krajowe były skonstruowane na podstawie kosztów własnych produkcji i sprzedaży producenta eksportującego, wydatków ogólnych i administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku w wysokości 5 %, na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (87) Współpracujący producent eksportujący wywiózł do Wspólnoty produkt objęty postępowaniem za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa we Wspólnocie. Z tego powodu i zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego cenę eksportową skonstruowano na podstawie ceny odsprzedaży przywiezionego produktu pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie. Dokonano korekty w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku osiągniętego we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu w ODP.

Porównanie

- (88) Wartość normalna została porównana ze średnią ceną eksportową dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem na podstawie ceny *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. Aby zapewnić obiektywne porównanie, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i porównywalność cen. Aby ustalić cenę *ex-works*, dokonano korekt, pomniejszając cenę odsprzedaży o wszystkie składniki kosztów, takie jak koszty przewozów lądowych i morskich, koszty ubezpieczenia, koszty przeładunku i pakowania, koszty kredytu i należności przywózowe.

Margines dumpingu

- (89) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego rodzaju produktu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen eksportowych na tym samym poziomie handlu. Porównanie to wykazało istnienie względnie niskiego dumpingu podczas ODPW w stosunku do rozporządzenia podstawowego. Średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty, wyniósł 7,6 %.

2.3. Turcja

Uwagi wstępne

- (90) W Turcji jest dwóch producentów eksportujących; oba przedsiębiorstwa: Celik Halat („Halat”), jak również Has Çelik („Has”) współpracowały w dochodzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia, zaś Has współpracował również w ramach częściowego okresowego przeglądu w sprawie poziomu dumpingu dotyczącego tego przedsiębiorstwa. Dwaj wymienieni producenci odpowiadają za 100 % wywozu z Turcji na rynek UE.

2.3.1. **Przegląd okresowy środków obowiązujących w odniesieniu do jednego z producentów eksportujących w Turcji**

- (91) Należy tu nadmienić, że częściowy przegląd tymczasowy, o którym mowa powyżej (patrz: motyw 10) dotyczy zarzutu dumpingu w odniesieniu do przywozu SWR do Wspólnoty prowadzonego przez jednego z tureckich eksporterów.

Wartość normalna

- (92) Jak wykazało dochodzenie, ceny krajowe użyte dla określenia wartości normalnej rodzajów produktów wywożonych przez wspomnianego tureckiego eksportera były w większości zyskowe. Wykorzystano ceny uiszczone i należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (93) W odniesieniu do niektórych rodzajów produktu natomiast wartość normalną skonstruowano na podstawie własnych kosztów produkcji producenta wraz z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi i przy uwzględnieniu rozsądnego marginesu zysku w wysokości 5 %, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (94) Co do wywozu na rynek Wspólnoty, wymieniony turecki producent sprzedawał produkt objęty postępowaniem bezpośrednio we Wspólnocie, bez korzystania z jakiegokolwiek powiązanego z nim pośrednika. W związku z tym przyjętą ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona bądź należna za dany wyrób w przypadku jego sprzedaży na wywóz z kraju wywozu do Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

- (95) Wartość normalna została porównana ze średnią ceną eksportową dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem na podstawie ceny *ex-works* i przy założeniu takiego samego poziomu obrotów, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Aby zapewnić obiektywne porównanie, w obliczeniach uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i porównywalność cen. Wprowadzono korekty z tytułu frachtu śródlądowego i morskiego, kosztów ubezpieczenia, kosztów przeładunku i pakowania, kosztów kredytu i przywózowych należności celnych. Wymienione koszty zostały odjęte od ceny odsprzedaży w celu uzyskania ceny podstawowej *ex-works*.

Margines dumpingu

- (96) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu dla każdego rodzaju produktu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną wywozu, przy założeniu niezmiennego poziomu obrotów. Porównanie wykazało, że ogólnie rzecz biorąc, margines dumpingu, wyrażony procentowo w stosunku do ceny cif na granicy Wspólnoty, wynosi 0,12 %, to znaczy poziom *de minimis*.

2.3.2. **Przegląd wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Turcji**

Wartość normalna

- (97) Po przeprowadzeniu badań opisanych wyżej w zakresie ogólnej metody w motywie 46 ustalono, że wartość normalną należy skonstruować w odniesieniu do większości rodzajów SWR wywożonych do WE przez jednego tureckiego producenta eksportującego. Dlatego wartość normalną obliczono na podstawie własnych kosztów produkcji producenta, przy uwzględnieniu rozsądnego marginesu zysku w wysokości 5 %, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (98) W odniesieniu do drugiego producenta, jak wyjaśniono wyżej w motywach 92 i 93, cena sprzedaży krajowej może być wykorzystana dla ustalenia wartości normalnej większości typów produktu. Jako podstawę do określenia wartości normalnej wykorzystano zatem ceny uiszczone i należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (99) Co do wywozu na rynek Wspólnoty, tureccy producenci sprzedawali produkt objęty postępowaniem bezpośrednio we Wspólnocie, bez korzystania z jakichkolwiek powiązanych pośredników. Przyjętą ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona bądź należna za dany wyrób w przypadku jego sprzedaży na wywóz z kraju wywozu do Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

- (100) Wartość normalna została porównana ze średnią ceną eksportową każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem na podstawie ceny *ex-works* i przy założeniu takiego samego poziomu obrotów. Zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i dla zapewnienia obiektywnego porównania uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównanie. Wprowadzono korekty z tytułu frachtu śródlądowego i morskiego, ubezpieczenia, kosztów przeładunku i pakowania, kosztów kredytu i przywózowych należności celnych. Wymienione koszty zostały odjęte od ceny odsprzedaży w celu uzyskania ceny podstawowej *ex-works*.

Dumping

- (101) Porównanie średniej ważonej ceny eksportowej do wartości normalnej dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem pozwoliło na ustalenie istnienia dumpingu wyłącznie w przypadku jednego eksportera w Turcji, jak również marginesu *de minimis* w przypadku drugiego z producentów (patrz: motyw 96). Ustalony margines dumpingu wspomnianego eksportera, wyrażony jako odsetek ceny *cif* na granicy Wspólnoty, wyniósł 33,6 %.
- (102) Należy nadmienić, że w przypadku tego eksportera margines dumpingu ustalony w pierwotnym dochodzeniu był wysoki (powyżej 50 %) i w konsekwencji spowodował nałożenie cła w oparciu o margines szkody zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie przeprowadzone w ramach niniejszego przeglądu wskazuje na utrzymywanie się dumpingu o niższym poziomie, nawet przy zmniejszeniu ilości wywozu.

D. TRWAŁY CHARAKTER ZMIAN OKOLICZNOŚCI

- (103) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmiany okoliczności ustalone w poszczególnych przeglądach można racjonalnie uznać za trwałe.

Rosja

BMK

- (104) Przywóz prowadzony przez to przedsiębiorstwo jest obecnie obłożony cłem rezydualnym o stawce 50,7 % ustalonej w dochodzeniu pierwotnym na podstawie danych dotyczących innego eksportera w Rosji, ponieważ BMK nie współpracowało wówczas w dochodzeniu. Tymczasem obecny poziom marginesu dumpingu, ustalony na poziomie 36,2 %, został obliczony na podstawie informacji dotyczących BMK w odniesieniu do całego ODP.
- (105) Co więcej, nie zaobserwowano przesłanek wskazujących, że poziom wartości normalnej czy też ceny eksportowej dotyczącej BMK, ustalony w bieżącym dochodzeniu, nie jest wiarygodny. Ustalono, że cena eksportowa

w wywozie do Wspólnoty dokonywanym przez BMK w ciągu ODP była zbliżona do ceny w wywozie tego przedsiębiorstwa do innych krajów, do których podczas ODP sprzedała ona znacznie większe ilości.

- (106) Mimo że margines dumpingu jaki został ustalony w ODP opierał się na stosunkowo niewielkiej ilości wywozu SWR do Wspólnoty, istnieją powody, by stwierdzić, że margines dumpingu ustalono w oparciu o zmienione okoliczności o trwałym charakterze.

SSM

- (107) Należy ponownie nadmienić, że ceny eksportowe SSM w wywozie do Wspólnoty objęte są zobowiązaniem cenowym, które z początkiem maja 2004 r. zaczęło obowiązywać również w stosunku do wywozu do dziesięciu nowych państw członkowskich (UE-10), które przystąpiły do UE na dwa miesiące przed końcem okresu objętego przeglądem okresowym w odniesieniu do Rosji. Jakkolwiek ceny eksportowe dla odbiorców z siedzibą w jednym z piętnastu państw członkowskich tworzących UE przed dniem 1 maja 2004 r. kształtowały się na poziomie wymaganym zgodnie z zobowiązaniem, ustalono, że sprzedaż odbiorcom w UE-10 odbywała się przy niższym poziomie cen. Co więcej, stwierdzono również, że wywóz do innych państw trzecich w ciągu okresu objętego przeglądem okresowym w odniesieniu do Rosji był dokonywany przy znacznie niższym poziomie cen i osiągał znacznie większe ilości niż wywóz do Wspólnoty.
- (108) Na mniejszą ilość wywozu SWR do Wspólnoty prowadzonego przez SSM w ciągu okresu objętego przeglądem okresowym w odniesieniu do Rosji nie mogły mieć wpływu ograniczenia zdolności produkcyjnych, jako że stwierdzono, że przedsiębiorstwo posiadało znaczne niewykorzystane zdolności produkcyjne. Dlatego jasne jest, że zmniejszenie ilości wywozu jest wynikiem cen wynikających ze złożonych zobowiązań cenowych. Wynika z tego, że w przypadku wygaśnięcia zobowiązania cenowego, zachodziłoby duże prawdopodobieństwo prowadzenia przez SSM zwiększonej sprzedaży na rynek Wspólnoty po obniżonej (a zatem dumpingowej) cenie.
- (109) Jak wskazano powyżej, ogół wywozu – zarówno do Wspólnoty, jak i do krajów trzecich – został uwzględniony w niniejszej analizie.
- (110) W wyniku dochodzenia ustalono, że SSM posiada niewykorzystane zdolności produkcyjne pozwalające mu na znaczne zwiększenie wywozu, zarówno do Wspólnoty, jak i do krajów trzecich. Gdyby SSM podjął prawdopodobną próbę odzyskania swojego udziału w rynku Wspólnoty sprzed nałożenia środków, byłby w stanie tego dokonać dzięki prowadzeniu sprzedaży po dumpingowych cenach na rynku Wspólnoty. Co więcej, ceny oferowane w wywozie do innych krajów były przeciętnie niższe od cen na rynku Wspólnoty, a dochodzenie wykazało sprzedaż produktu objętego dochodzeniem po cenach dumpingowych do krajów nienależących do UE.

(111) Wartość normalna dotycząca SSM w ODP opierała się na znacznej wielkości przywozu (przeważającej większości jego produkcji) sprzedanej w zwykłym obrocie handlowym na konkurencyjnym rynku krajowym. Wskazywałoby to na trwały charakter poziomu wartości normalnej ustalonego w bieżącym dochodzeniu.

(112) W konsekwencji stwierdza się, że wobec braku środków antidumpingowych doszłoby do gwałtownego wzrostu ilościowego prowadzonego przez SSM wywozu do Wspólnoty przy jednoczesnym znacznym obniżeniu cen eksportowych. Na tej podstawie stwierdza się, że domniemane zmiany okoliczności w odniesieniu do cen eksportowych stosowanych przez SSM nie mogą być uznane za trwałe.

Tajlandia

(113) Jak wykazało dochodzenie w ramach przeglądu okresowego, wywóz do Wspólnoty prowadzony przez współpracującego tajskiego eksportera nie był dokonywany po cenach dumpingowych. Ustalono również, że ceny eksportowe oferowane przez tajskiego eksportera na rynku Wspólnoty były zbliżone do cen wymaganych od odbiorców w innych krajach trzecich, do których sprzedano większe ilości.

(114) Co więcej, ustalono, że tajski eksporter rozwinął własną sieć dystrybucji i dostarczał SWR szerokiej grupie odbiorców na całym świecie. Spółki zależne prowadzące sprzedaż mają siedziby w Australii, Singapurze i w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Niewielka ilość SWR eksportowana do Wspólnoty przez Usha z pewnością nie wynika zatem z ograniczeń zdolności produkcyjnych, ponieważ przedsiębiorstwo nie dysponuje żadnymi niewykorzystanymi zdolnościami.

(115) Uznaje się, że brak środków antidumpingowych (to jest obecnie obowiązującego zobowiązania cenowego) nie spowodowałby znaczącego wzrostu prowadzonego przez Usha wywozu do Wspólnoty ani nie wywarłby znacznego wpływu na jego ceny eksportowe. W oparciu o powyższe fakty i ustalenia można stwierdzić, że z uwagi na brak niewykorzystanych zdolności produkcyjnych oraz biorąc pod uwagę, że prowadzony przez przedsiębiorstwo wywóz skupia się w głównej mierze na wielu innych rynkach zagranicznych poza Wspólnotą, na których ceny eksportowe są znacznie wyższe niż na rynku Wspólnoty, ustalona zmiana okoliczności w odniesieniu do Usha ma trwały charakter.

Turcja (Has Celik)

(116) Od roku 2005 przywóz SWR pochodzących z Turcji do Wspólnoty znacznie się zwiększył. We wnioskach z przeglądu okresowego uznano wówczas, że w sytuacji braku dumpingu właściwe jest uchylenie środków w zakresie, w jakim dotyczyły one składającego wniosek tureckiego eksportera.

(117) W efekcie bieżącego przeglądu okresowego w odniesieniu do tego samego producenta potwierdzono, że prowadzony przezeń wywóz do Wspólnoty przebiegał po cenach, których nie uznano za dumpingowe. Ponadto zdolności produkcyjne przedsiębiorstwa zostały uznane za ograniczone w stosunku do konsumpcji we Wspólnocie. Z czego wynika, że ustaloną w wyniku przeglądu okresowego zmianę okoliczności można uznać za trwałą.

Kształtowanie się przywozu w przypadku uchylenia środków

Uwagi wstępne

(118) Producenci współpracujący w tym dochodzeniu reprezentują niemal całość przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego z krajów objętych postępowaniem do UE. Zbadanie prawdopodobieństwa ewentualnej kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków opierało się zatem w dużej mierze na informacjach dostarczonych przez tych współpracujących producentów eksportujących. W szczególności zbadano również zachowania cenowe współpracujących producentów eksporterów na innych rynkach eksportowych, wielkość ich produkcji, zdolności produkcyjne i zapasy.

(119) W celu ustalenia, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, Komisja przeanalizowała bieżącą sytuację krajów i stron, których dotyczy postępowanie. W stosownych przypadkach zbadala również możliwość wystąpienia dumpingowego wywozu do Wspólnoty. Przeprowadzono ponadto analizę zachowań cenowych, produkcji i zdolności produkcyjnych pozostałych producentów eksportujących w krajach, których dotyczyły prowadzone dochodzenia. Analiza ta opierała się na danych pochodzących z badań rynku przedstawionych przez przemysł wspólnotowy i producentów eksportujących, danych statystycznych Eurostatu na temat przywozu oraz danych statystycznych dotyczących wywozu, o ile zostały one przedstawione przez kraje, których dotyczy postępowanie.

Rosja

Produkcja, moce produkcyjne i inwestycje

(120) W okresie objętym dochodzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia SSM zdołał zwiększyć produkcję o 7 % w stosunku do 2005 r.

(121) O ile zdolności produkcyjne w badanym okresie nie uległy zmianie, przeciętny stopień wykorzystania dostępnych zdolności produkcyjnych stwierdzony w Rosji kształtował się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na poziomie 60–65 %. Można zatem dojść do wniosku, że producenci eksportujący w Rosji dysponują możliwościami zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia obowiązujących środków.

(122) Ponadto łączne zdolności produkcyjne Rosji w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem szacuje się na nieodlegające od poziomu całkowitej konsumpcji w UE w okresie dochodzenia przeglądu wygaśnięcia – to jest sięgające 220 tys. ton. Ponieważ rynek rosyjski nie jest w stanie przyjąć podaży na takim poziomie, w razie uchylenia obowiązujących środków producenci rosyjscy mogą zdecydować się na przekierowanie niewykorzystanych zdolności produkcyjnych na rynek wspólnotowy w sprzedaży po cenach dumpingowych.

Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(123) Jak objaśniono powyżej w motywach 61 i 62, to z powodu bieżącego zobowiązania cenowego wywóz na rynek Wspólnoty nie odbywa się po cenach dumpingowych. Wykazano również, że ustalona za pomocą zobowiązania cenowego MCI wpłynęła na politykę cenową rosyjskiego przedsiębiorstwa, którego dotyczy dochodzenie, na rynku Wspólnoty. Stwierdzono zatem, że cena eksportowa na rynku Wspólnoty nie była ceną wiarygodną w rozumieniu art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(124) Dlatego też ceny oferowane w krajach trzecich zostały uznane za bardziej wiarygodne, jako że nie były poddane żadnym ograniczeniom w ciągu okresu dochodzenia przeglądu wygaśnięcia.

(125) Również w okresie dochodzenia przeglądu wygaśnięcia rosyjskie ceny wywozu do państw trzecich kształtowały się ogólnie poniżej poziomu cen we Wspólnocie. Dlatego w przypadku uchylenia obowiązujących środków eksporterzy rosyjscy prawdopodobnie prowadziliby wywóz SWR do Wspólnoty w dużych ilościach i po niższych cenach aniżeli przy obecnych zobowiązaniach cenowych. W konsekwencji ponowne wystąpienie dumpingu wydaje się prawdopodobne w przypadku uchylenia obowiązujących środków antydumpingowych. Wydaje się to szczególnie istotne w świetle obecnej sytuacji w zakresie zobowiązania cenowego.

Wniosek w odniesieniu do Rosji

(126) Zachowania eksporterów rosyjskich oraz wpływ zobowiązania cenowego na poziom cen eksportowych do Wspólnoty, niższy poziom cen dominujący w krajach trzecich oraz poważne niewykorzystane moce produkcyjne stanowią czytelne przesłanki wskazujące, że producenci rosyjscy prawdopodobnie zdecydowaliby się na ponowne skierowanie znacznych ilości wywozu po cenach dumpingowych na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia obowiązujących środków.

Tajlandia

Produkcja, moce produkcyjne i inwestycje

(127) Współpracujący tajski producent jest producentem dominującym w Tajlandii, reprezentującym poważny udział, a mianowicie około 80 % zdolności produkcyjnych i rzeczywistej produkcji SWR Tajlandii. W dochodzeniu ustalono, że producent ten produkował z wykorzystaniem pełnych zdolności produkcyjnych, a dwóch pozostałych znanych tajskich producentów nie ma niemal żadnego udziału w rynku wspólnotowym, i że nie posiadają oni znacznych niewykorzystanych zdolności produkcyjnych.

(128) Jak wykazało dochodzenie, nawet jeśli współpracujący producent eksportujący sprzedawał na rynku Wspólnoty po cenach dumpingowych, ilość jego sprzedaży była nad wyraz mała. W odniesieniu do wywozu prowadzonego przez przedsiębiorstwo na całym świecie stwierdzono, że skupia się on na wielu innych rynkach zagranicznych poza Wspólnotą, w szczególności są to Stany Zjednoczone Ameryki, Singapur, Indonezja, Australia, Japonia i Malezja. Posiada on nawet zależne spółki zajmujące się sprzedażą z siedzibą w tych krajach.

Związek pomiędzy cenami eksportowymi a zobowiązaniem cenowym

(129) Współpracujący producent eksportujący respektował poczynione zobowiązanie cenowe, a przy obecnym wysokim poziomie cen rynkowych wielokrotnie sprzedawał po cenach przewyższających ceny minimalne. Nie ma innych tajskich przedsiębiorstw prowadzących wywóz produktu objętego dochodzeniem na rynek wspólnotowy.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(130) W ODPW wielkość sprzedaży w innych częściach świata, osiągnięta przez Usha, znacznie przewyższała sprzedaż do Wspólnoty, niezależnie od poziomu cen eksportowych we Wspólnocie przeciętnie o 9,5 % wyższego niż na pozostałych rynkach zagranicznych.

(131) W oparciu o powyższe fakty i ustalenia można stwierdzić, że nawet w przypadku uchylenia środków wywóz znacznych ilości SWR na rynek Wspólnoty przez współpracującego tajskiego producenta jest mało prawdopodobny. Wydaje się, że pozostali dwaj tajscy producenci nie dysponują sprawną międzynarodową siecią dystrybucji, która pozwalałaby im na agresywne wejście na rynek wspólnotowy i zdobycie w nim znacznego udziału.

Turcja

Produkcja, moce produkcyjne i inwestycje

(132) Na podstawie informacji zgromadzonych podczas dochodzenia zdolności produkcyjne w okresie objętym dochodzeniem nie uległy zmianie, a wykorzystanie zdolności produkcyjnych wzrosło. W rezultacie ustalono, że oba przedsiębiorstwa tureckie osiągnęły już 90 % posiadanych zdolności produkcyjnych. W Turcji nie ma innych przedsiębiorstw produkujących PC.

(133) Ponadto zaobserwowano, że udział przywozu dumpingowego z Turcji (dokonanego przez Çelik Halat) w rynku Wspólnoty wynosi mniej niż 0,5 %, z czego 10 % nie konkurowało nawet z produkcją wspólnotową, ponieważ były to rodzaje produktu, których przemysł wspólnotowy nie produkuje. Ponieważ w przypadku przedsiębiorstwa Has dumpingu nie stwierdzono, udział w rynku przywozu dumpingowego z Turcji był bardzo niski. Dlatego też bardzo niewielka część wywozu z Turcji opiera się na dumpingu i stanowi bezpośrednią konkurencję dla przemysłu wspólnotowego.

Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

(134) W oparciu o powyższe przesłanki można stwierdzić, że nawet w przypadku uchylecia środków wywóz znacznych ilości SWR na rynek Wspólnoty przez współpracujących producentów eksportujących jest mało prawdopodobny. Na tej podstawie nie zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji ani ponownego wystąpienia dumpingu.

E. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja produkcji wspólnotowej i przemysłu wspólnotowego

Produkcja wspólnotowa

(135) We Wspólnocie SWR wytwarza 29 producentów wspólnotowych i, jak ustalono, ich łączna produkcja w okresie dochodzenia przeglądu wygaśnięcia wyniosła 202 tys. ton.

(136) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, stwierdzono, że niektórzy spośród producentów wspólnotowych dokonują przywozu produktu objętego postępowaniem. Ilości przywozu były jednak nieznaczne w porównaniu do ich produkcji własnej (poniżej 1 % całkowitej produkcji), przy czym nie stwierdzono przywozu produktu pochodzącego z krajów, których dotyczy

postępowanie. Uznano zatem, że nie ma podstaw do wykluczenia któregokolwiek z tych producentów z zakresu definicji produkcji wspólnotowej.

(137) Łączna produkcja SWR wszystkich tych przedsiębiorstw stanowi całość produkcji we Wspólnocie w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Przemysł wspólnotowy

(138) Wnioski o wszczęcie przeglądu okresowego i przeglądu wygaśnięcia zostały poparte przez 22 producentów we Wspólnocie, którzy bez wyjątku zgodzili się na współpracę w toku dochodzenia. Zbadano, czy ci współpracujący producenci reprezentują znaczącą część całkowitej produkcji produktu objętego dochodzeniem we Wspólnocie, i stwierdzono, że reprezentowali oni 87 % łącznej produkcji wspólnotowej w czasie dochodzenia przeglądu wygaśnięcia oraz w okresach objętych różnymi postępowaniami przeglądów okresowych.

(139) Dlatego też uznano, że grupa 22 wspólnotowych producentów popierających, którzy współpracowali w dochodzeniu, reprezentuje przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Tak więc zwani są oni dalej „przemysłem wspólnotowym”.

2. Sytuacja na rynku wspólnotowym

2.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(140) Konsumpcję we Wspólnocie ustalono na podstawie:

— wielkości sprzedaży producentów wspólnotowych tworzących przemysł wspólnotowy,

— szacunkowej sprzedaży pozostałych wytwórców działających na rynku Wspólnoty w oparciu o dane zawarte we wniosku, oraz

— danych Eurostatu dotyczących przywozu produktu objętego dochodzeniem z krajów, których dotyczy postępowanie, jak również z państw trzecich.

- (141) W okresie między rokiem 2003 a okresem dochodzenia przeglądu wygaśnięcia konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o ponad 46 tys. ton, czyli o 26 %, osiągając łączną wielkość konsumpcji wynoszącą 222 tys. ton w ODP.

Tabela 1

	2003	2004	2005	ODPW
Konsumpcja we Wspólnocie (tony)	176 438	195 363	214 529	222 456
Wskaźnik	100	111	122	126

2.2. Ewolucja przywozu i podjęcia cenowego ze strony Rosji

2.2.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Rosji

- (142) Wielkość oraz udział w rynku przywozu produktu objętego dochodzeniem z Federacji Rosyjskiej ewoluowały w sposób przedstawiony poniżej.

Tabela 2

	2003	2004	2005	ODPW
Wielkość przywozu (tony)	2 198	1 844	2 908	3 323
Wskaźnik	100	84	132	151
Udział w rynku	1,2 %	0,9 %	1,4 %	1,5 %
Wskaźnik	100	75	117	125

- (143) W badanym okresie przywóz z Federacji Rosyjskiej wzrósł o 51 %, z 2 198 ton w 2003 r. do 3 323 ton w ODPW. Udział przywozu w ogólnej konsumpcji we Wspólnocie wzrósł w tym czasie z 1,2 % do 1,5 %, a więc o 25 %.
- (144) Sposób obliczenia podjęcia cenowego jest w tym przypadku identyczny z opisany w motywach 136–140 rozporządzenia tymczasowego. Cena oferowana przez objętego dochodzeniem eksportera na granicy Wspólnoty dla każdego rodzaju produktu została porównana z odpowiednią ceną *ex-works* stosowaną przez przemysł wspólnotowy. Wyniki porównania przedstawiono w postaci procentu cen *ex-works* stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (145) Poziom cen oferowanych przez SSM odbiorcom we Wspólnocie był najprawdopodobniej pod wpływem przyjętego zobowiązania w ramach rozporządzenia pierwotnego. Tym niemniej stwierdzono znaczny poziom podjęcia cen wynoszący 49 %.
- (146) W świetle powyższych ustaleń stosunkowo niewielki udział wywozu z Rosji w rynku wynika bez wątpienia z obowiązujących względem Rosji środków antydumpingowych. Mając na uwadze poziom cen w Rosji oraz rozmiary stwierdzonego obecnie w jej przypadku dumpingu, wysoce prawdopodobne jest, że znaczne niewykorzystane zdolności produkcyjne dostępne w tym kraju mogłyby z łatwością posłużyć do zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy.

2.3. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z innych krajów objętych niniejszym przeglądem

- (147) Przypomina się, że jak nadmieniono w motywach 131 i 134, uznano, że nie zachodzi ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu w odniesieniu do przywozu SWR pochodzących z Tajlandii i Turcji. Zbadano ponadto tendencje cechujące przywóz produktu objętego dochodzeniem z innych krajów, których dotyczy niniejszy przegląd. Ewolucja ilości przywozu i udziału w rynku pozostałych krajów, których dotyczy niniejszy przegląd, przebiegała następująco:

Tabela 3

	2003	2004	2005	ODPW
Tajlandia				
Wielkość przywozu (tony)	368	160	86	118
W tym przywóz dumpingowy				0
Całkowity udział w rynku	0,21 %	0,08 %	0,04 %	0,05 %
Turcja				
Wielkość przywozu (tony)	2 248	2 223	4 246	4 805
W tym przywóz dumpingowy				1 089
Całkowity udział w rynku	1,27 %	1,11 %	1,98 %	2,16 %

- (148) Z tabeli wynika, że przywóz z Tajlandii osiągnął nieznaczną ilość w badanym okresie, a jego udział w rynku w ODPW wyniósł 0,1 %.
- (149) Całkowity przywóz z Turcji wzrósł z 2 248 ton do 4 805 ton w okresie od 2003 r. do końca ODPW, a więc aż o 113 %. Jeśli chodzi o udział w rynku, został on niemalże podwojony, z 1,3 % wzrósł do 2,2 %. Mimo wszystko, zważywszy jednak na rozmiary rynku wspólnotowego, względna wielkość przywozu z Turcji nie jest bardzo znacząca.
- (150) Trzeba wszakże nadmienić, iż główny producent eksportujący w Turcji korzysta z zerowej stawki celnej obowiązującej w odniesieniu do eksportu. Fakt ten prawdopodobnie umożliwił temu producentowi eksportującemu sprzedaż do UE po stosunkowo wysokich cenach.
- (151) Sposób obliczenia podcięcia cenowego jest w tym przypadku identyczny z opisany w motywach 136–140 rozporządzenia tymczasowego. Cena oferowana przez objętych dochodzeniem eksporterów na granicy Wspólnoty dla każdego rodzaju produktu została porównana z odpowiednią ceną *ex-works* stosowaną przez przemysł wspólnotowy. Wyniki porównania przedstawiono w postaci procentu cen *ex-works* stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (152) Pomimo powyższych spostrzeżeń, w przypadku przywozu dumpingowego z Turcji stwierdzono znaczny poziom podcięcia cen wynoszący 24 %, podczas gdy poziom podcięcia cenowego dla przywozu pochodzącego z Tajlandii został ustalony na poziomie ok. 1 %.
- 2.4. *Wielkość przywozu i udział w rynku innych zainteresowanych państw objętych środkami antydumpingowymi, a których nie dotyczy niniejszy przegląd*
- (153) Przypomina się, że na przywóz lin i kabli stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy zostały nałożone środki antydumpingowe. W całym badanym okresie obowiązywały następujące środki antydumpingowe:

Tabela 4

	2003	2004	2005	ODPW
Chińska Republika Ludowa				
Przywóz (tony)	1 545	3 374	6 581	7 560
Wskaźnik	100	218	426	489
Średnia cena (EUR/tonę)	1 088	1 120	1 063	947
Udział w rynku	0,9 %	1,7 %	3,1 %	3,4 %
Indie				
Przywóz (tony)	4 218	4 832	6 551	6 108
Wskaźnik	100	115	155	145
Średnia cena (EUR/tonę)	902	1 036	1 130	1 123
Udział w rynku	2,3 %	2,5 %	3,1 %	2,7 %
Republika Południowej Afryki				
Przywóz (tony)	184	795	577	941
Wskaźnik	100	433	314	512
Średnia cena (EUR/tonę)	1 303	1 471	1 584	1 573
Udział w rynku	0,1 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
Ukraina				
Przywóz (tony)	1 222	1 438	1 149	776
Wskaźnik	100	118	94	63
Średnia cena (EUR/tonę)	866	712	752	662
Udział w rynku	0,7 %	0,7 %	0,5 %	0,3 %
Całkowita liczba ton	6 785	10 978	16 177	16 012
Całkowity udział w rynku	3,7 %	5,6 %	7,5 %	7,2 %

- (154) Warto również zauważyć, że przywóz z krajów objętych środkami antydumpingowymi znacznie wzrósł w czasie badanego okresu, zarówno ilościowo – przy wzroście o 135 %, jak i w ujęciu udziału w rynku – który wzrósł z 3,7 % do 7,2 % w tym samym okresie.

2.5. *Wielkość przywozu i udział w rynku innych zainteresowanych państw nieobjętych żadnymi środkami antydumpingowymi*

- (155) Zmiany wielkości przywozu z innych państw trzecich zostały przedstawione poniżej.

Tabela 5

	2003	2004	2005	ODPW
Całkowita wielkość (tony), w tym:	42 486	54 983	58 843	61 271
Wskaźnik	100	129	138	144
Korea Południowa	22 400	32 121	34 634	36 408
Wskaźnik	100	143	155	163
Malezja	4 836	4 426	5 123	6 642
Wskaźnik	100	92	106	137
Korea Północna	150	1 626	2 212	3 324
Wskaźnik	100	1 084	1 475	2 216

- (156) W badanym okresie przywóz z państw nieobjętych żadnymi środkami antydumpingowymi uległ zwiększeniu o ok. 19 tys. ton, czyli o 44 %. Większa część tego przywozu pochodzi z Korei Południowej.

3. Sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego

3.1. Uwagi wstępne

- (157) Biorąc pod uwagę dużą liczbę producentów wspólnotowych stanowiących przemysł wspólnotowy, postanowiono dokonać wyboru próby producentów wspólnotowych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywach 20 i 21 powyżej. Pięciu producentów wspólnotowych włączonych do próby wybrano jako reprezentujących największą reprezentatywną wielkość produkcji, jaka mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Producentów wymieniono wyżej, w motywie 26.
- (158) Tak więc dane dotyczące szkody przedstawione poniżej zostały oparte zarówno na ustaleniach, jakie można było poczynić na poziomie producentów wspólnotowych wybranych do próby, jak również na podstawie ustaleń dokonanych na poziomie 22 producentów stanowiących przemysł wspólnotowy. Przez wzgląd na przejrzystość wyraźnie zaznaczono, w których przypadkach czynniki szkody odnoszą się do danych zebranych w ramach próby. W przypadku braku takiej wzmianki należy uznać, że dane zostały zebrane od 22 producentów wspólnotowych stanowiących przemysł wspólnotowy.

3.2. Produkcja, moce produkcyjne i stopień wykorzystania mocy produkcyjnych

- (159) *Tabela 6*

	2003	2004	2005	ODPW
Produkcja (tony)	149 957	148 536	161 611	176 119
Wskaźnik	100	99	108	117
Zdolności produkcyjne (tony)	229 066	229 654	245 343	247 833
Wskaźnik	100	100	107	108
Wykorzystanie zdolności produkcyjnych w %	65 %	65 %	66 %	71 %
Wskaźnik	100	99	101	109

- (160) W badanym okresie produkcja całego przemysłu wspólnotowego wzrosła o ok. 26 tys. ton, czyli o 17 %. Ten wzrost należy rozważać w kontekście konsumpcji we Wspólnocie, która wzrosła o 46 tys. ton, czyli o 26 %, oraz zwiększonego wywozu przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie.
- (161) Zwiększenie produkcji spowodowało również 8 % wzrost zdolności produkcyjnych, które osiągnęły blisko 248 tys. ton w ciągu ODPW.
- (162) Stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych utrzymał się na stosunkowo stabilnym poziomie w ciągu pierwszych lat badanego okresu. Natomiast w ciągu ODPW z powodu wzrostu produkcji wykorzystanie zdolności produkcyjnych zwiększyło się z około 65 % do ponad 70 %.

3.3. Zebrane w ramach próby dane o zapasach

Tabela 7

	2003	2004	2005	ODPW
Zapasy (tony)	11 565	10 236	11 465	12 652
Wskaźnik	100	89	99	109
Zapasy jako % całkowitej sprzedaży	20 %	17 %	18 %	18 %

- (163) Magazynowane zapasy pozostawały na stosunkowo stałym poziomie w badanym okresie, w szczególności w stosunku do sprzedaży.

3.4. Wielkość sprzedaży oraz udziału w rynku, w konsumpcji we Wspólnocie i jej wzrost

Tabela 8

	2003	2004	2005	ODPW
Wielkość sprzedaży (tony)	107 032	106 542	112 687	116 625
Wskaźnik	100	100	105	109
Udział w konsumpcji we Wspólnocie	60,7 %	54,5 %	52,5 %	52,4 %
Wskaźnik	100	90	87	86
Wzrost obrotów sprzedaży (tys. EUR)	217 912	230 267	262 495	297 009
Wskaźnik	100	106	120	136

- (164) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty w badanym okresie utrzymywała się na stałym poziomie w ujęciu bezwzględny. Odnotowano wzrost sprzedaży o 9 % w ODPW, jednak to osiągnięcie należy rozpatrywać w kontekście szerszej ewolucji konsumpcji we Wspólnocie, która wzrosła o 26 %.
- (165) W świetle ewolucji konsumpcji we Wspólnocie i pomimo wzrostu obrotów sprzedaży udział przemysłu wspólnotowego w rynku uległ znacznemu zmniejszeniu w ciągu badanego okresu. Przemysł wspólnotowy stracił w tym okresie ponad 8 punktów procentowych udziału w konsumpcji we Wspólnocie.
- (166) Całkowita wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła o 36 % w badanym okresie. Fakt ten należy jednak rozważać w kontekście zwiększonej ceny sprzedaży za tonę, odzwierciedlającej przede wszystkim wyższe koszty i ceny zakupu surowców.

3.5. Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny we Wspólnocie – dane zebrane w ramach próby

Tabela 9

	2003	2004	2005	ODPW
Średnia cena (EUR/tonę)	1 902	2 058	2 170	2 142
Wskaźnik	100	108	114	113
Przeciętny koszt surowców (walcówka) (EUR/tonę)	511	559	662	734
Wskaźnik	100	109	129	143

- (167) Przeciętna cena sprzedaży na rynku wspólnotowym, osiągnięta przez przemysł wspólnotowy, wzrosła o 240 EUR za tonę, czyli o 13 % w badanym okresie. Dochodzenie wykazało, że najwyraźniej było to odzwierciedlenie wzrostu cen surowców, przede wszystkim walcówki stalowej. Koszt zakupu walcówki wzrósł w badanym okresie o 223 EUR za tonę, czyli o 43 % w porównaniu do kosztu na początku badanego okresu.
- (168) Jeden z producentów włączonych do definicji przemysłu wspólnotowego kupował surowce, w tym walcówkę, od stron powiązanych (tzw. „grup przemysłu stalowego zintegrowanych pionowo”). Zbadano zatem, czy ceny oferowane przez dostawców powiązanych producentom wspólnotowym były zgodne z oferowanymi przez nich odbiorcom niezależnym. Okazało się, że ceny oferowane producentom wspólnotowym były zgodne z oferowanymi przez nich odbiorcom niezależnym i że ich wzrost był wynikiem ogólnego wzrostu cen stali w badanym okresie. Dlatego stwierdzono, że przeciętne koszty surowców zakupionych przez producentów wspólnotowych zintegrowanych pionowo powinno się również uwzględnić w tych obliczeniach.

3.6. Zebrane w ramach próby dane o zatrudnieniu i wynagrodzeniach pracowników

Tabela 10

	2003	2004	2005	ODPW
Liczba pracowników	1 023	999	1 064	1 087
Wskaźnik	100	98	104	106
Średnie wynagrodzenie na pracownika (EUR)	33 943	36 674	37 987	38 348
Wskaźnik	100	108	112	113
Wynagrodzenia na tonę wytworzonego produktu (EUR)	606	634	614	592
Wskaźnik	100	105	101	98

- (169) Zważywszy na zwiększoną produkcję i podaną wyżej wielkość sprzedaży, przemysł wspólnotowy zwiększył w badanym okresie ilość pracowników o 6 %.
- (170) Wzrosło również przeciętne wynagrodzenie przypadające na pracownika w badanym okresie, zgodnie ze wzrostem płac obserwowanym w tym czasie. Ustalono natomiast, że przeciętny koszt wynagrodzeń na tonę produktu mógł w badanym okresie ulec nieznacznemu zmniejszeniu.

3.7. Zebrane w ramach próby dane o wydajności produkcji

Tabela 11

	2003	2004	2005	ODPW
Wydajność (w tonach na pracownika)	56	58	62	65
Wskaźnik	100	103	110	116

- (171) Poziom obserwowanej we Wspólnocie wydajności znacznie wzrósł w badanym okresie. Fakt ten wykazuje, że przemysł jest zdolny dostosować się do sytuacji na rynku wspólnotowym.

3.8. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (172) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, uwzględniając wielkość oraz ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wpływ ten nie może zostać uznany za nieistotny.

3.9. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych – dane zebrane w ramach próby

Tabela 12

	2003	2004	2005	ODPW
Zysk ze sprzedaży we Wspólnocie	- 0,1 %	+ 0,4 %	+ 4,6 %	+ 5,3 %
Zwrot z aktywów ogółem	- 18,8 %	+ 14,1 %	+ 26 %	+ 24,4 %
Przepływ środków pieniężnych (% ogólnej sprzedaży)	+ 0,1 %	+ 1,2 %	+ 4,3 %	+ 6,2 %

- (173) Zważywszy na korzystne trendy w dziedzinie rentowności w badanym okresie, przepływ środków pieniężnych oraz stopa zwrotu z aktywów ewoluowały w tym okresie również w sposób pozytywny. Od czasu nieznacznych strat poniesionych w roku 2003 przemysł wspólnotowy był w stanie powoli, ale systematycznie zwiększać swoje przychody, zarówno w stosunku do sprzedaży, jak i w odniesieniu do aktywów. Te sukcesy są prawdopodobnie wynikiem silnej poprawy wydajności.
- (174) Niemniej przypomina się, że sytuacja może ulec raptownej zmianie z uwagi na dominujący na rynku wysoki poziom cen stali, a w szczególności w przypadku gdy środki antidumpingowe wygasły, a na rynek dopuszczone zostałyby duże ilości przywozu dumpingowego.

Tabela 13

	2003	2004	2005	ODPW
Inwestycje	46 570	43 158	51 362	56 538
Wskaźnik	100	93	110	121

3.10. Inwestycje i zdolność do pozyskiwania kapitału – dane zebrane w ramach próby

- (175) Poziom inwestycji odnotowywany na poziomie przedsiębiorstw włączonych do próby wzrósł w badanym okresie o 21 % i powinien być rozpatrywany w świetle zwiększenia zdolności produkcyjnych.
- (176) Ani jeden z producentów wspólnotowych nie zgłaszał żadnych szczególnych trudności w zakresie zdolności do pozyskiwania kapitału.

3.11. Wniosek w sprawie sytuacji ekonomicznej przemysłu wspólnotowego

- (177) Jak wykazało dochodzenie, od czasu nałożenia środków antydumpingowych względem przywozu SWR, przemysł wspólnotowy zdołał poprawić swoją sytuację ekonomiczną. Udało się zwiększyć większość czynników szkody, takich jak wielkość sprzedaży, produkcja i zdolności produkcyjne, a także wydajność. Udało się to w kontekście szybko rozwijającego się rynku, w czasie gdy konsumpcja wspólnotowa wzrosła o 26 % w badanym okresie.
- (178) Fakt utraty przez przemysł wspólnotowy posiadanego udziału w rynku wskazuje jednak, że nie był on w stanie w pełni skorzystać z tej pozytywnej sytuacji na rynku wspólnotowym.
- (179) Dochodzenie wykazało również, że przemysł wspólnotowy był w stanie poprawić swą ogólną kondycję finansową. Zwiększenie sprzedaży o 13 % w ciągu ODPW pozwoliło przemysłowi na osiągnięcie rentowności, pomimo znaczącego wzrostu cen surowców. W konsekwencji zwrot z aktywów oraz przepływ środków pieniężnych uległy poprawie w badanym okresie. W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków, lecz pozostaje wciąż niestabilna.

4. Działalność wywozowa przemysłu wspólnotowego – dane zebrane w ramach próby

Tabela 14

	2003	2004	2005	ODPW
Sprzedaż na wywóz (tony)	8 475	11 870	10 618	13 374
Wskaźnik	100	140	125	157
% całkowitej sprzedaży	15 %	21 %	19 %	22 %
Średnia cena (EUR/tonę)	2 123	2 302	2 835	3 063
Wskaźnik	100	108	134	144

(180) W okresie badanym wyniki wywozowe osiągnięte przez przemysł wspólnotowy uległy znacznej poprawie. Wywóz do krajów trzecich wzrósł o 57 % w okresie badanym. Sprzedaż wywozowa wzrosła również w stosunku do ogółu sprzedaży z 15 do 22 %.

(181) Przeciętna cena za tonę w sprzedaży na wywóz jest również znacznie wyższa od przeciętnej ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym (patrz: motyw 167). Podwyżka cen wywozowych SWR wiąże się ze znacznym skomplikowaniem samych produktów, co pociąga za sobą wyższe koszty surowców i wytworzenia. Niezależnie od wyższych kosztów produkcji wyniki osiągnięte w wywozie przez przemysł wspólnotowy znacząco wpłynęły na ogólną rentowność przemysłu wspólnotowego.

5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody

(182) Dochodzenie wykazało, że niewykorzystane zdolności produkcyjne, jakimi dysponuje Rosja, są znaczne i że najwyraźniej brak przesłanek, które mogłyby stać na przeszkodzie w uruchomieniu takich zdolności z chwilą wygaśnięcia środków. Co więcej, producenci rosyjscy prawdopodobnie są gotowi przekierować znaczne ilości swojej obecnej sprzedaży z krajów trzecich na rynek

Wspólnoty, zważywszy na panujące na nim wyższe ceny. W sumie wymienione wielkości osiągnęłyby już poważne rozmiary – tym łatwiej dzięki sprawnie działającym łańcuchom dystrybucji towarów przywożonych z Rosji we Wspólnocie.

(183) Ponadto, zważywszy na znaczny poziom stwierdzonego dumpingu i podcinania cen, fakt, że zobowiązania cenowe służą za cenę minimalną w połączeniu z niskim poziomem cen wywozu z Rosji do innych krajów trzecich, wskazuje, że wspomniane wyżej znaczące zwiększenie ilości wywozu na rynek Wspólnoty zostałyby dokonane po cenach dumpingowych, będących znacznie poniżej poziomu cen i kosztów przemysłu wspólnotowego.

(184) Łączne skutki takich ilości i cen prawdopodobnie doprowadziłyby do znacznego pogorszenia stanu przemysłu wspólnotowego, który wciąż nie jest stabilny. Niezależnie od reakcji przemysłu wspólnotowego, która mogłaby polegać na spadku sprzedaży (a zatem i produkcji), zmniejszeniu cen lub obu tych zjawiskach jednocześnie, doszłoby do poważnego pogorszenia sytuacji finansowej i nawrotu trudności zaobserwowanych przed nałożeniem pierwotnie obowiązujących środków.

(185) Na tej podstawie stwierdza się, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu SWR pochodzącego z Federacji Rosyjskiej zachodzi wyraźne prawdopodobieństwo ponowienia szkodliwego dumpingu.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi wstępne

(186) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przedłużenie okresu obowiązywania istniejących środków antidumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Ustalenie interesu Wspólnoty polegało na ocenie poszczególnych interesów wchodzących w grę. Obecne dochodzenie obejmuje analizę sytuacji, w której środki antidumpingowe już obowiązują, i umożliwia ocenę potencjalnego negatywnego wpływu na strony, których dotyczy postępowanie, spowodowanego przez obecne środki antidumpingowe.

(187) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

(188) Jak przedstawiono powyżej, istnieje wyraźne prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę w przypadku uchylenia środków w odniesieniu do eksporterów z Rosji.

(189) Należy nadmienić, że aż 22 producentów wspólnotowych, reprezentujących około 87 % całkowitej produkcji SWR we Wspólnocie, współpracowało z Komisją w toku dochodzenia i wyrażało swoje poparcie dla bieżących środków.

(190) Utrzymanie środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, poprawiłoby szanse przemysłu wspólnotowego na utrzymanie, a nawet umocnienie jego obecnej sytuacji. Zachodzi wyraźne prawdopodobieństwo wyrządzającego szkodę dumpingu na znaczącą skalę, któremu przemysł wspólnotowy prawdopodobnie by nie podołał. Tak więc przemysł wspólnotowy nadal odnosiłby korzyści z utrzymania obecnych środków antidumpingowych, w szczególności w sytuacji, gdy obecnie obowiązują środki w odniesieniu do przywozu lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z ChRL, Indii, Republiki Południowej Afryki oraz Ukrainy.

3. Interes importerów

(191) Rozporządzenie tymczasowe w motywie 202 zawiera wyjaśnienie, że system dystrybucji SWR we Wspólnocie charakteryzowała znaczna liczba importerów/podmiotów gospodarczych. Jednakże pomimo listy 32 importerów/podmiotów gospodarczych zawartej we wniosku o niniejszy przegląd wygaśnięcia środków, z którymi nawiązano kontakt, w dochodzeniu współpracowało jedynie trzech importerów, z czego tylko jeden rzeczywiście dokonywał przywozu produktu objętego dochodzeniem.

(192) Podstawowa działalność tego importera rzeczywiście skupiała się wokół SWR (w granicach 55–85 %) i, jak ustalono, obowiązujące środki nie wywarły znacznego wpływu na jego wyniki finansowe.

4. Interes dostawców

(193) Jak wyjaśniono bliżej w motywach 197–198 w myśl rozporządzenia tymczasowego, głównym surowcem używanym w produkcji SWR jest przemysłowy drut stalowy, wytwarzany ze specjalnej stali walcówki przemysłowej.

(194) Niektórzy z producentów SWR we Wspólnocie okazali się być zintegrowani pionowo – to jest posiadają powiązanych dostawców odpowiedniej walcówki. Podczas gdy dwóch powiązanych dostawców odpowiedziało na pytania dotyczące cen surowców (patrz wyżej: motyw 168), nie ujawnił się żaden niepowiązany dostawca surowca.

(195) Niezależnie od faktu powiązania lub niepowiązania z producentami należącymi do przemysłu Wspólnoty, wspólnotowi dostawcy surowców bez wątplenia odczuliby wydatnie skutki w przypadku wygaśnięcia środków, a w konsekwencji doszłoby do spadku obrotów w sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Dlatego też jasne jest, że utrzymanie w mocy środków antidumpingowych leży w interesie wspólnotowych dostawców surowca.

5. Interes użytkowników

(196) Komisja zasięgnęła bezpośrednio opinii 21 użytkowników SWR we Wspólnocie, przy czym ani jeden z użytkowników się nie ujawnił ani nie współpracował w toku dochodzenia.

(197) Uznano na tej podstawie, że użytkownicy nie mieli powodów, które w sposób przekonujący przemawiałyby przeciwko przedłużeniu okresu obowiązywania istniejących środków antidumpingowych.

6. Wnioski w sprawie interesu Wspólnoty

- (198) Uwzględniając wszystkie powyższe czynniki, należy stwierdzić, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnych środków antidumpingowych.

G. ZOBOWIĄZANIA

- (199) Jak nadmieniono wyżej w motywie 2, Komisja przyjęła zobowiązanie zaoferowane przez SSM decyzją 2001/602/WE z dnia 26 lipca 2001 r. Przegląd okresowy wykazał, że od czasu przyjętego w 2001 r. zobowiązania zaszły znaczące zmiany w asortymencie SSM.
- (200) W zobowiązaniu SWR produkowane przez SSM sklasyfikowano w znacznej liczbie typów, każdy o wielu znacznie zróżnicowanych kategoriach cenowych. Jak ustalono w dochodzeniu, przedsiębiorstwo napotykało poważne trudności w odpowiednim sklasyfikowaniu typów produktów w sposób zgodny z warunkami zobowiązania. Wiązało się to w części z ograniczeniami systemu księgowości, który nie pozwalał na prawidłowe rozróżnienie poszczególnych typów produktów SWR. Podobne trudności wystąpiły już wcześniej, przy monitorowaniu przestrzegania zobowiązania cenowego, ich skutkiem było wystosowanie pisma ostrzegawczego.
- (201) Na tej podstawie uznano, że zobowiązanie cenowe nie jest w obecnym kształcie funkcjonalne i należy je wycofać decyzją Komisji.
- (202) Obaj rosyjscy producenci złożyli zobowiązanie w określonym terminie po przedstawieniu ostatecznych wniosków, jednak żaden z nich nie zaproponował zobowiązania możliwego do zaakceptowania w terminie przewidzianym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. zobowiązania uwzględniającego ustalenia dochodzeń przeglądowych, klasyfikującego poszczególne produkty w funkcjonalne kategorie o ograniczonym zróżnicowaniu cen.
- (203) Zważywszy że kwestie wycofania zobowiązania zostały przedstawione na późnym etapie postępowania, obu rosyjskim producentom należy wyjątkowo zezwolić na uzupełnienie swoich zobowiązań po upływie zwykłego terminu, jednak nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby Komisja jest uprawniona do wystąpienia z wnioskiem dotyczącym stosownych zmian w niniejszym rozporządzeniu.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (204) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków, w uzasadnionych przypadkach wraz z odpowiednią zmianą poziomu utrzymanych środków. Stronom wyznaczono również termin na przedstawienie uwag

i wniosków po opublikowaniu informacji na temat utrzymania środków. Nie wpłynęły jednak żadne uwagi mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.

- (205) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu SWR pochodzących z zainteresowanych krajów powinny zostać utrzymane w odniesieniu do Rosji, a uchylone w odniesieniu do Turcji i Tajlandii.

I. CŁA

- (206) Mając na uwadze wnioski dotyczące kontynuacji dumpingu, prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Wspólnoty, należy utrzymać w mocy środki antidumpingowe względem przywozu SWR pochodzących z Rosji, aby zapobiec ponownemu wystąpieniu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (207) W odniesieniu do ustaleń poczynionych w ramach przeglądów okresowych dotyczących dwóch przedsiębiorstw rosyjskich, uznaje się za właściwe ustalenie nowej stawki cła antidumpingowego obowiązującego w odniesieniu do BML w wysokości 36,2 %, a w odniesieniu do SSM w wysokości 9,7 %.
- (208) Jednakże w świetle ustaleń dotyczących Turcji, z uwagi na brak ustaleń, które wskazywałyby na ryzyko ponowienia dumpingu w przyszłości, środki antidumpingowe względem przywozu SWR pochodzącego z tego kraju należy uchylić.
- (209) Z kolei w obliczu ustaleń dotyczących Tajlandii, a mianowicie z uwagi na brak dumpingu w ciągu okresu badanego w odniesieniu do Tajlandii oraz zważywszy na brak ustaleń, które wskazywałyby na ryzyko ponowienia dumpingu w przyszłości, środki antidumpingowe względem przywozu SWR pochodzącego z tego kraju należy również uchylić.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz lin i kabli z żeliwa lub stali (włącznie z zamkniętymi), z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym przekroju poprzecznym przekraczającym 3 mm, z zamontowanymi łącznikami lub bez nich, objętych kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 (kody TARIC 7312 10 81 11, 7312 10 81 12, 7312 10 81 19, 7312 10 81 90, 7312 10 83 11, 7312 10 83 12, 7312 10 83 19, 7312 10 83 90, 7312 10 85 11, 7312 10 85 12, 7312 10 85 19, 7312 10 85 90, 7312 10 89 11, 7312 10 89 12, 7312 10 89 19, 7312 10 89 90, 7312 10 98 11, 7312 10 98 12, 7312 10 98 19 i 7312 10 98 90) pochodzących z Federacji Rosyjskiej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego, mające zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ociepleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa, są następujące:

Spółka	Stawka cła (%)	Kod dodatkowy TARIC
Joint Stock Company Beloretsk Iron & Steel Works 1 Blukhera Street, Beloretsk, Republic of Bashkortostan, 453500, Russia	36,2	A694
Closed Joint Stock Company Severstal-Metiz 162600 Ul. 50-letiya Oktyabrya 1/33, Cherepovets, Vologda Region, Russia	9,7	A217
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	50,7	A999

3. Jeżeli nie postanowiono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Postępowania antydumpingowe dotyczące przywozu lin i kabli stalowych lub żeliwnych, włącznie z linami zamkniętymi, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym przekroju poprzecznym przekraczającym 3 mm, z zamontowanymi łącznikami lub bez nich, objętych kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 pochodzących z Tajlandii i Turcji, zostaje niniejszym zakończone, a środki antydumpingowe nałożone na przywóz z tych krajów rozporządzeniem (WE) nr 1601/2001 zostają uchylone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 października 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący